

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מיימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

תמורה-כל האסורין		Talmud Navigator											
מיימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ולד טרפה כו'.												■	< לא.
למ"ד טרפה יולדת משכחת לה - כגון שנטרפה ולבסוף עיברה, ובהא פליגי:												◇	לא.
זה וזה גורם - אסור	דרבי אליעזר סבר:									◆	■	◇	לא.
זה וזה גורם - מותר.	ורבנן סברי:									◆	■	◇	לא.
למ"ד טריפה אינה יולדת - משכחת לה כגון שעיברה ולבסוף נטרפה ובהא פליגי:												◇	לא.
עובר ירך אמו הוא	דרבי אליעזר סבר:									◆	■	◇	לא.
עובר לאו ירך אמו הוא.	ורבנן סברי:									◆	■	◇	לא.
מודים חכמים לר' אליעזר באפרוח ביצת טרפה - שאסור, מ"ט - ע"כ לא פליגי עליה דרבי אליעזר אלא בולד בהמה - דמאוריא קא רביא, אבל ביצת טרפה - מגופה דתרנגולתא קא רביא - אפ"ל רבנן מודו.	רב הונא:											◇	לא.
תנא דמסייע לך	רבא לרב הונא:										■	◇	לא.
מלא תרוור רימה הבאה מאדם חי רבי אליעזר מטמא	[רבי אליעזר]									◆	■	◇	לא.
מטהרין	חכמים:									◆	■	◇	לא.
עד כאן לא פליגי רבנן עליה אלא ברימא דפירשא בעלמא הוא, אבל ביצה דמגופה דתרנגולת הוא - אפילו רבנן מודו.												■	לא.
אדרבה, איפכא מסתברא ע"כ לא פליגי ר' אליעזר עלייהו דרבנן אלא ברימא דאיקרי אדם מחיים רימה דכתיב (איוב כ"ה) ותקות אנוש רמה וכן אדם תולעה אבל באפרוח אימת גדלה - לכו מסרחא, וכי אסרחא - עפרא בעלמא הוא - אפ"ל ר"א מודה	א"ל אביי:										⚡	◇	לא.
מודה ר"א לחכמים באפרוח ביצת טרפה שמותר	ועוד, תניא בהדיא:										⚡		לא.
אי תניא - תניא	א"ל: [רבא]											◇	לא.
כשרה כו'.	רבי חנינא בן אנטונינוס:											■	< לא.
מ"ט?												⚡	לא.
אילימא דמפטמא מינה												!	לא.
אלא מעתה - האכילה כרשיני ע"ז ה"נ דאסירא?												⚡	לא.
כגון שהניקה חלב רותח משהרית לשהרית, הואיל ויכולה לעמוד עליה מעת לעת	אלא תני ר' חנינא טריטאה קמיה דרבי											!	◇ לא.
כל הקדשים שנעשו טרפה אין פודין כו'.	[ת"ק]											◆	< לא.
מנא ה"מ?												⚡	לא.
(דברים י"ב) תזבח - ולא גיזה, ואכלת - ולא לכלבין, בשר - ולא חלב, מכאן שאין פודים את הקדשים להאכילן לכלבים.	דת"ר:											!	◇ לא.
תזבח ואכלת בשר - אין לך בהן היתר אלא משעת זביחה ואילך	איכא דאמרי:											◆	◇ לא.
פודין את הקדשים להאכילן לכלבים.	קסבר:											■	◇ לא.
הדרן עלך כל האסורין												◇	

תמורה-יש בקדשי מזבח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יש בקדשי מזבח מה שאין בקדשי בדק הבית, ויש בקדשי בדק הבית שאין בקדשי מזבח. שקדשי מזבח עושין תמורה וחייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא, ולדן וחלבן אסור לאחר פדיונן, והשוחטן בחוץ - חייב, אין נותנין מהן לאומנין בשכרן - מה שאין כן בקדשי בדק הבית.												■
יש בקדשי בדק הבית: שסתם הקדשות לבדק הבית, הקדש בדק הבית חל על הכל, ומועלין בגידוליהן, ואין בהן הנאה לכהנים												■
וכללא הוא דכל קדשי מזבח עושין תמורה? והרי עופות - דקדשי מזבח הן												⚡
המנחות והעופות אין עושין תמורה	ותנן:											⚡
כי קתני - אבהמה.												!
והרי ולד דקדשי מזבח הוא												⚡
אין הולד עושה תמורה	ותנן:											⚡
הא מני - ר' יהודה היא												!
ולד עושה תמורה.	דאמר: [ר' יהודה]											!
והרי תמורה עצמה - דקדשי מזבח היא												⚡
אין תמורה עושה תמורה	ותנן:											⚡
כי קתני - אעיקר זיבחה.												!
השתא דאתית להכי, אפ"ל תימא רבנן, כי קתני - אעיקר זיבחה.												■
ואין נותנין מהן לאומנין כו'.												■
הא קדשי בדק הבית נותנין												⚡
מנא הני מילי												^
דאמר קרא (שמות כ"ה) ועשו לי מקדש - משלי.	ר' אבהו:											!
יש בקדשי בדק הבית כו'.												■
סתם הקדשות לבדק הבית												■
מאן תנא דסתם הקדשות לבדה"ב?												^
כרבי אלעזר היא	ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן:											!
המקדיש נכסיו והיה בהן בהמה ראויה לגבי מזבח, זכרים ונקבות רבי אלעזר אומר: זכרים - ימכרו לצרכי עולות, ונקבות - ימכרו לצרכי שלמים, ודמיהן יפלו עם שאר נכסים לבדק הבית	דתנן: [רבי אלעזר]											!
זכרים - הן עצמן יקרבו עולות, ונקבות - ימכרו לצרכי שלמים ויביא בדמיהן עולות, ושאר נכסים יפלו לבדק הבית.	רבי יהושע:											!
ופליגא דרב אדא בר אהבה												■
דאמר רב אדא בר אהבה- בעדר שכולו זכרים - אפ"ל ר' אלעזר מודה, דלא שביק איניש קדשי מזבח ומקדיש לבדק הבית לא נחלקו רב: אלא בעדר שיש בו מחצה זכרים ומחצה נקבות												⚡
אין חולק את נדרו, ומדנקבות - לאו עולות, זכרים נמי - לאו עולות	דר' אלעזר סבר:											⚡
אדם חולק את נדרו.	ור' יהושע סבר:											⚡
בשלא הקדיש אלא בהמה - אפ"ל ר"א מודה דלא שביק איניש קדשי מזבח ומקדיש לבדק הבית, לא נחלקו רב: - אלא כשיש שאר נכסים עמהן												⚡
אין אדם חולק את נדרו, מדשאר נכסים - לא לקדשי מזבח, בהמה נמי - לא לקדשי מזבח	דר"א סבר:											⚡
אדם חולק את נדרו, ודמיהן יפלו עם שאר נכסים לבדק הבית	ור' יהושע סבר:											⚡

בשלמא ללישנא בתרא - היינו דקתני עם שאר נכסים לבדק הבית, אלא ללישנא קמא - ליתני יפלו לבדק הבית									◊	לא:
ודמיהן יפלו לבדק הבית.	תני הכי:	■	!						◊	לא:
הקדש בדק הבית חל על הכל.									■	לא:
לאיתויי מאי?									^	לא:
לאיתויי שפויי וניבייהא.	רבינא:								◊	לא:
ומעלין בגידוליהן.									■	לא:
לאיתויי מאי?									^	לא:
לאיתויי חלב המוקדשין וביצי תורין.	רב פפא:								◊	לא:
חלב המוקדשין וביצי תורין - לא נהנין ולא מועלין, בד"א - בקדשי מזבח אבל בקדשי בדק הבית, הקדיש תרנגולת - מועלין בביצתה, חמורה - מועלין בחלבה.	כדתנן:								◊	לא:
ואפילו למאן דאמר מועלין בגידולי מזבח ה"מ - גידולין דחזו למזבח, אבל גידולין דלא חזו למזבח, אין מועלין בהן.									!	לא: